

[LIII Gydenklide]

I sig selv er det jo en ulykke at blive ramt af arbejdsløshed, og mange menneskelige tragedier er faktisk affødt heraf. At de arbejdsløse så oven i det skal pålægges at betale den højeste pris for, at statsbudgettet kan balancere, det er ikke alene urimeligt, det er faktisk utilstedeligt, men det er det, der er sket.

For efterlønsmodtagerne er det da helt uforståeligt, at de, der faktisk er blevet opfordret til at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet for at gøre plads for de unge mennesker via denne lovs tilblivelse – som SF i øvrigt har støttet – straffes ved, at man nedsætter den ydelse, de kan få. Det er faktisk en udhuling på grund af manglende reguleringer.

Må jeg så ikke lige sige til hr. Svend Åge Petersen, der smykker sig med, at der er sket en forbedring for efterlønsmodtagerne, idet 70 pct.-satsen, der var tidligere, er blevet afskaffet: Ja, det er rigtigt, til alt held var det altså sådan, at der var et flertal bestående af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF, der ville afskaffe den bestemmelse. Derfor valgte de borgerlige partier at gå med, fordi der jo var flertal for det, så lad nu være med at pynte med lånte fjer. Det er ikke klædeligt.

Jeg skal heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at samtidig med at indkomsterne for de arbejdsledige på alle dagpengesatser og også for de syge, barseldagpengemodtagerne og de efterlønnede er faldet, så er der sket det, at det beløb, de selv betaler hertil, faktisk er steget med 154 pct. Det er da ikke rimeligt, at det er de dårligst stillede, der skal betale ustandselig.

Og så er det i øvrigt asocialt, at når man bliver syg, skal man straffes ved, at man går ret meget ned i indtægt, og på grund af manglende reguleringer skal man så yderligere undvære 15-20 pct. Man kan altså ikke smykke sig med, at det er godt nok, og at vi har et udmærket system her i landet, når faktum er, at det er blevet forringet med næsten 20 pct. siden 1982. Det er ikke noget at smykke sig med i al fald set med vore øjne.

Jeg vil også godt sige med hensyn til forlængelsen af barselorloven, som jo var en stor forbedring i forhold til tidligere, og hvor SF allerede i 1977 stillede forslag om, at det skulle blive til en 26-ugers-ordning, at det da aldrig har været hensigten hos lovens fædre og mødre, at reallønnen for dem, der var på barselorlov, samtidig skulle falde. Resultatet af det er jo, at fær-

re bruger den barselorlovsmulighed, der eksisterer, fordi reallønnen er faldet.

Og med hensyn til at vi gerne ville have mændene til at bruge den, sker der lige det modsatte, fordi reallønnen er faldet for dem. I det øjeblik de vil på barselorlov, er de ringere stillet, og derfor bruger de den ikke, så lovens intention bliver faktisk ødelagt på grund af manglende reguleringer her. Det er klart urimeligt. Men det er nu sådan, Folketingets flertal i øjeblikket har besluttet sig for at det skal se ud.

Jeg skal selvfølgelig ikke undlade at sige tak til Socialdemokratiet og til Fælles Kurs og til mit eget parti, naturligvis. Vi har 87 mandater. Der skal 90 til et flertal herinde. Der mangler 3 mandater i, at dette her kunne blive vedtaget. Det er klart urimeligt, at vi så skal høre på, at der kan blive tale om en 3,5 pct.s forhøjelse engang til juni og så muligvis noget via en lønudviklingsberegning, alt afhængigt af, om de Radikale forhandler hårdt nok eller ikke; for det kommer det jo til af afhænge af.

Arbejdsministeren og andre kalder dette her for overbudspolitik. Det er blevet meget nemt at skælde ud for overbudspolitik herinde efterhånden. Man hører ikke os andre sige, at det er overbudspolitik, når man vil bevilge den ene milliard efter den anden til et stort set nyteløst militærvæsen. Det kan man godt bruge penge på, men at bruge penge på folk, som er svage i forvejen, dem, der ligger ned i forvejen, det kan man åbenbart ikke fra de borgerlige partiers side. Men det skal vi nok vide at gøre noget ved, for det skal jo nok lykkes os på et tidspunkt, som forhåbentlig ikke ligger langt ude i fremtiden, at få folk til at indse, at det altså ikke er ret meget mere end 5 mandater, der mangler, for at vi kunne få den genopretning, som ligger i disse forslag.

Jeg skal undlade at bruge ordet til det, som hr. Glistrup stod og råbte op om, for det er jo sådan, at man ikke rigtig kan regne med, hvad hr. Glistrup siger. Partiet står ikke bag det, og det betyder, at vi jo ikke kan tælle mandaterne med, hverken på den ene eller den anden side, for når hr. Glistrup kommer tilbage til sin gruppe, kan vi risikere, at gruppen mener det modsatte af, hvad han siger her. Derfor skal man ikke tage det for så gode varer, som man har skullet tidligere, hvor jeg da kan huske, at hvad hr. Glistrup stod og sagde på talerstolen, det stod til troende. Men sådan sker der jo forandringer undervejs.